

Nörtit vastaan fossiilit

Sukupolven vaihdos aiheuttaa työelämässä ehkä enemmän kitkaa kuin ennen, koska mm. maanmittausalalla muuttuu työvälineistö ja tekniikka erityisesti atk:n takia nopeammin kuin koskaan aikaisemmin. Nopea kehitys edellyttää yhä vauhdikkaammin IT-teknologian omaksumista ja hallintaa. Tämä mahdollisimman hyvän substanssiosaamisen lisäksi.

Meillä fossiileilla, jotka ehdimme elää ja toimia ajassa, jossa kehityksen ja muutoksen vauhti ei ollut niin kaamea, ehti syntyä muutoksiin toisenlainen lähestymistapa kuin nuorella polvella nyt tuntuu olevan. Muutoksiin suhtauduttiin varauksellisesti, niitä mietittiin ja valmisteltiin hartaasti, jopa liiankin perinpohjaisesti. Määrärahoista oli aina kova pula ja investoinnit vaativat aina tarkkaa perustelua. Kehittämishankkeihin suhtauduttiin hyvin vakavasti ja sitoutuneesti. Projektit valmisteltiin huolella ja iskulause ”Kustannusraameissa ja aikataulussa pysyminen on insinööritaitoa” oli arvossaan. Tietysti saattoi kuulla muunlaisiakin ajatuksia, kuten ”Tiedätekö, miksi naiset pitävät virkamiehistä? ...No siksi, että ne tekevät kaiken niin hitaasti ja kahteen kertaan.”

Entäs tämä uusi aktiivinen nörttien polvi, joka on omaksunut tämän atk:n kanssa toimimisen jollei nyt aivan äidinmaidossa niin kuitenkin huomattavan nuorena. Nuorten sisäänmeno atk-kulttuuriin tapahtuu ilmeisesti pelien muodossa ja sama henki tuntuu jatkuvan työelämässäänkin, joka on herkästi sitten yhtä peliä. Eipä tässä saisi tietysti paljon moitteen sanaa päästä, koska atk-osaamistahan tässä on vuosikausia peräty. Mutta ei kai tässä niin ihan saisi käydä, että atk:lla pelaaminen onkin tärkeämpää kuin itse ammattiosaaminen?

Tämä nörttien maailma on oikeastaan aika ihmeellinen. Kun jostain löytyy kiinnostava ohjelma, niin sitä pitää päästä pian kokeilemaan. Projektit eivät olekaan enää systemaattisesti suunniteltuja vaan pilotteja tai bench markeja. Näin pääsee

ikään kuin pelaamaan ja katsomaan, että tulikos siitä jotain hyödyllistä vai eikö. Jos ei onnistunut niin ”so what”? Aikaa ja rahaahan siinä palaa, mutta pääasia, että on kivaa. Onko taloudesta huolehtiminen sitten vain fossiilien asia? Mitenkäs sitten kun heistä aika jättää?

Nörttien maailmassa kännykät ovat varsinaista kulutustavaraa ja esteetöntä käyttöaluetta. Fossiilien rooli on tässäkin lähinnä maksuniehen tehtäviä.

Me fossiilit olemme tupanneet aikanaan käyttämään työvälineitämme nuukasti ja arvostaen. Käytettiin kynänpätkätkin loppuun erilaisilla jatkeilla. Asiakirjat kollattiin määräväleihin ja pantiin järjestykseen ja huolellisesti talteen. Sama tahti jatkuu tietysti atk-kaudella. Määräväleihin tehdään back upit ja huolehditaan siitä, että tietokoneen muistia ei kuormiteta tarpeettomasti.

Mitä tekee nörtti. Hänelle atk-kausi on ollut aina olemassa ja tietokoneiden resurssit ovat ehtymätön luonnonvara. Tietokoneen kiintolevyille voi kerätä mitä vaan ja ostaa uutta muistia kun se on täynnä. Ellei niin tehdä niin mistään ei tule mitään. Sähköposti on varsinaisen kommunikointiparatiisi, johon kerääntyy tulevia ja lähteviä juttuja. Se toimii nörteille oivana automaattisena arkistointivälineenä, jossa on jopa tuhansia viestejä. Jotkut kutsuvat näitä nörttejä sitten superkäyttäjiksi tai sikakäyttäjiksi riippuen, miltä kantilta asiaa katselee.

Niin, että mitenkäs tämä tasapaino löytyisi? Tarvitaan syvällistä ammattitaitoa, itse asian hyvää osaamista ja sen lisäksi nykyaikaisten työvälineiden oivallista hallintaa. Joskus on aivan uskomatonta kokea, kuinka nörtit, jotka ovat osaavinaan ohjelmat ja koodaamisen, ovat ehdottoman vakuuttuneita siitä, että se todistaa heidän hallitsevan myös itse substanssin. Sitä vakaumusta ei sitten murra mikään muu kuin ”kantapään” kautta kokeminen. Tosin siinä sitten vasta palaa aikaa, rahaa ja hermot.

Eikä tämä fossiilien ja nörttien raja niin yksioikoinen ja ikäsiddonnainen ole. Kyllä nörttien pilottit ovat tunkeutuneet

fossiili-ikäpolvenkin sekaan ja ehkä nörttipolvenkin seasta saattaa joku fossiili-orientoitunutkin löytyä, tosin harvemmin.

Eipä maailma tietystikään niin mustavalkoinen ole. Maanmittaritkin ovat kaikki insinöörejä, joita hallinto, henkilöstö ja taloudenpito ei niin hirveästi kiehdo, mutta tämä oman alan tekniikka kyllä ja siihen kuuluu atk välttämättömänä osana. Emme me fossiilitkaan enää tosissaan kuvittele pyörittävämme ”piikkisikaa” tai selailevamme funktiotaulukkoja. Vaikka oma viehätöksensä oli manuaalijassaan, kun näki miten tuloksia syntyi pala palalta ja juoni oli koko ajan käsissä.

Miten nörtit ja fossiilit suhtautuvat uusimpaan haasteeseen eli todellisuuden mallintamiseen kolmiulotteiseksi? Se onkin sitten jo toinen juttu.

Jürgen Grönfors

jurgan.gronfors@kv.hel.fi